

RIKSLØNNSNEMNDAS KJENNELSE AV 16. OKTOBER 1980 I
SAK NR 4/1980 (DEL II)

Tvistene mellom Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg (OFS) på den ene side og Mobil Exploration Norway Inc., Elf Aquitaine Norge A/S og Phillips Petroleum Company Norway på den annen side.

Nemndas sammensetning:

Fylkesmann Ragnar Christiansen, formann

Trygdedirektør Finn Alexander

Administrerende direktør Alf Hernes

Førstesekretær i Landsorganisasjonen i Norge, Liv Buck

Viseadministrerende direktør i Norsk Arbeidsgiverforening, Wilhelm Dahl

Nestformann i Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg (OFS), Leiv Roger Tislevoll

Direktør i Norsk Arbeidsgiverforening, Kåre D. Nielsen.

Førstesekretær Liv Buck møter i stedet for Rikslønnsnemndas medlem, nestformann Leif Haraldseth som har meldt forfall.

Nestformann Leiv Roger Tislevoll og direktør Kåre D. Nielsen er utpekt av partene i tvisten. I samsvar med § 2, 3 i lov av 19. desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister stemmer fra arbeidstakersiden Leiv Roger Tislevoll og fra arbeidsgiversiden Kåre D. Nielsen.

Partene har gjort rede for sine standpunkter ved skriftlige innlegg og muntlig prosedyre for nemnda under hovedforhandling 27. og 28. august 1980. 3. og 4. september foretok Rikslønnsnemnda en befaring på Ekofisk-, Frigg- og Statfjord-feltet.

Etter flere møter avsa Rikslønnsnemnda 8. oktober den første kjennelse i saken. Slutningen hadde denne ordlyd:

"I

Som del A (hovedavtaledel) i tariffavtale

mellom

Elf Aquitaine Norge A/S (EAN), Mobil Exploration
Norway Inc. (MENI) og Phillips Petroleum
Company Norway (PPCoN)

på den ene side

og

Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg og
følgende tilsluttede fagforeninger:

Elf Aquitaine Norge Offshoreforening (EANO),
Statfjordarbeidernes Forening (SAF) og Ekofisk
komitéen (EK)

på den annen side

skal følgende gjelde:

(hovedavtaledelens 13 kapitler refereres deretter).

II.

Del B (tariffavtaledelen)

Om tariffavtalens del B skal det føres videre
forhandlinger mellom partene. Den økonomiske
ramme for disse forhandlinger settes til 5,1 pst.

Forhandlingene skal være avsluttet innen 1. november
1980. Partene skal innrapportere utfallet av
forhandlingene for Rikslønnsnemnda. Den endelige
avgjørelse om fastsettelsen av forhandlingsresultatet
som tariffavtale treffes av Rikslønnsnemnda i en
egen kjennelse. Kjennelsen forutsettes gitt
virkning fra 8. oktober 1980.

Hvis enighet ikke oppnås innen 1. november 1980, vil
Rikslønnsnemnda fastsette innholdet av tariffavtalens
del B."

Rikslønnsnemnda tok i kjennelsen av 8. oktober ikke stilling
til størrelsen av og ikrafttredelsestidspunktet for en generell
lønnsøkning. Om disse spørsmålene ble det på s. 40 uttalt
følgende:

"Når det gjelder en generell lønnsøkning og tidspunktet den skal gjøres gjeldende fra, er spørsmålet behandlet blant annet i en protokoll mellom partene av 26. mars 1980. Denne protokoll er et sentralt dokument i det materiale som partene har lagt fram for nemnda.

Partene er imidlertid uenige om protokollen er å anse som en tariffavtale. Uansett dette, er det også uenighet om protokollen fortsatt er bindende og om hvorledes den skal forstås. Denne uenighet representerer en rettsvist og faller ikke inn under det område (interessesvister) som Rikslønnsnemnda skal behandle.

OFS har for sitt vedkommende varslet at organisasjonen vil bringe saken inn for domstolene om Rikslønnsnemnda ikke finner å kunne legge OFS's tolkning av protokollen til grunn.

Rikslønnsnemnda har 19. september 1980 vendt seg til partene med forslag om at uenigheten om forståelsen av protokollen blir avgjort ved frivillig voldgift."

Rikslønnsnemndas brev av 19. september 1980 til partene hadde denne ordlyd:

"Et sentralt dokument i det materiale som partene har fremlagt for Rikslønnsnemnda er protokollen av 26. mars 1980 mellom Elf Aquitaine Norge A/S, Mobil Exploration Norway Inc., Phillips Petroleum Company Norway og Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg.

Partene er imidlertid uenige om protokollen er å anse som en tariffavtale og - uansett svaret på dette spørsmål - om protokollens pkt. I, 3. ledd, er bindende, eventuelt om hvorledes det skal forstås, i og med at partene ikke nådde fram til enighet om en avtale som nevnt i protokollen.

Uenigheten om forståelsen av protokollen er en rettsvist og faller utenfor det område (interessesvister) som Rikslønnsnemnda skal behandle.

Rikslønnsnemnda vil overfor partene foreslå at ovennevnte spørsmål blir avgjort ved frivillig voldgift. Forutsetningen må være at en voldgiftsnemnd kan avsi sin kjennelse i løpet av kort tid.

Hvis partene slutter seg til forslaget, men ikke blir enige om voldgiftsnemndas sammensetning, vil Rikslønnsnemnda foreslå at medlemmene oppnevnes av Arbeidsrettens formann.

Av hensyn til Rikslønnsnemndas videre arbeid med saken, er man takknemlig for et snarlig svar."

Den 22. september 1980 svarte bedriftene følgende på henvendelsen fra Rikslønnsnemnda:

"Vi har mottatt Deres brev av 19. september d.å. hvor vi forespørres om vi kan gi vår tilslutning til at protokollen av 26. mars d.å. mellom OFS og våre bedrifter forelegges en frivillig voldgiftsnemnd til vurdering og avgjørelse.

Spørsmålet er drøftet mellom representanter for våre bedrifter og det er enighet om å gi forslaget vår tilslutning.

Med sikte på å få en så rask avgjørelse som mulig vil vi foreslå at voldgiftsnemnda med en gang oppnevnes av Arbeidsrettens formann. For øvrig er vi av den mening at voldgiftsnemnda bør bestå av 3 juridiske representanter og at voldgiftsnemndas avgjørelse skal være endelig."

Etter forhandlinger kom partene til enighet om de praktiske spørsmål vedrørende oppnevningen av en voldgiftsrett. Det vises til brev av 25. september 1980, undertegnet av partene i fellesskap, som hadde denne ordlyd:

"Vi viser til Rikslønnsnemndas brev av 19. september 1980, samt til bedriftenes skriftlige svar til samme. Med hensyn til sistnevnte kan meddeles at partene etter forhandlinger nå er enige om følgende:

Voldgiftsnemnda skal bestå av 3 partsuavhengige jurister.

Partene OFS/bedriftene oppnevner hver sin representant.

Den tredje representant oppnevnes av de to av partene utpekte jurister og skal være formann i voldgiftsnemnda.

Det er partenes forutsetning at voldgiftsnemnda skal tre i funksjon så snart som mulig, og at voldgiftsnemndas avgjørelse skal være endelig."

Den 7. oktober 1980 holdt voldgiftsnemnda møte i Norsk Arbeidsgiverforenings lokaler i Kr. Augustsgt. 23, Oslo.

Voldgiftsnemnda hadde denne sammensetning:

Høyesterettsdommer Trygve Bendiksbj, formann, oppnevnt av de to øvrige voldgiftsmenn,

Førsteamanuensis Ståle Eskeland, oppnevnt av Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg,

Høyesterettsadvokat Harald Schjoldager, oppnevnt av Mobil Exploration Norway Inc., Elf Aquitaine Norge A/S og Phillips Petroleum Company Norway.

Protokollen av 26. mars 1980 som voldgiftsnemnda tok stilling til lød slik:

"Partene er enige om å følge denne protokoll.

- I. Innen 30. april 1980 skal partene bestrebe seg på å ha ferdig forhandlet en avtale som skal inneholde følgende:

Del "A" og del "B" som skal dekke henholdsvis organisasjon og administrasjon, samt kompensasjoner, skiftordninger, arbeidstid osv.

Partene er også enige om at det skal gis et generelt lønnstillegg med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 1980, UNDER FORUTSETNING AV AT INGEN LOV FORBYR DETTE.

- II. Partene er videre enige om at det på de forskjellige felter er særforhold som ikke kan dekkes i en felles avtale. Disse forhold skal reguleres i særavtaler mellom det enkelte selskap og den lokale forening. Forhandlinger om disse særavtaler skal være sluttført innen 15. juni 1980.

- III. Partene er videre enige om at man skal arbeide med den målsetting å lage et felles lønnssystem for de 3 selskapene.

Umiddelbart etter at del I. i denne protokoll er undertegnet av begge parter, skal man nedsette et utvalg som innen 6 måneder skal fremlegge sin innstilling for partene.

Forhandlingene om lønnssystemet, samt justeringer av dette, skal være sluttført innen 1. januar 1981.

Partenes forståelse av denne protokoll er følgende:

1. Å forhandle om en hovedavtale som gjelder for alle offshore ansatte som er representert ved EANO; E-K og SaF som vil inneholde:
 - a. En hoveddel som regulerer forholdene mellom OFS og de enkelte selskaper (Del A).
 - b. Del B, som vil omfatte alle kompensasjonsordninger med unntak av regulær lønn og forhold som i ett eller flere selskaper er inkludert i lønningen.
 - c. En generell lønnsøkning.
2. De generelle lønnsøkninger i punkt 1-c vil bli gjort gjeldende med virkning fra 1. januar 1980 med mindre dette er lovstridig.
3. Selskapene vil utpeke en komite som vil vurdere mulighetene for å innføre et felles lønnssystem

gjeldende for arbeidstakere offshore representert ved EANO, E-K og SaF. Komitéen vil møte med OFS en gang månedlig for å informere om fremdriften i arbeidet. Komitéen vil levere sin innstilling innen seks måneder etter inngått avtale, som referert i punkt 1.

4. a. Avtaleperioden for Del A under punkt 1 vil være gjenstand for forhandlinger.
- b. Avtaleperioden for Del B under punkt 1 vil være gjenstand for forhandlinger.
- c. Regulær lønn vil bli gjenstand for forhandlinger med virkning fra 1. januar 1981 i lys av lønns-
glidningen etter våroppgjøret 1980.
- d. Ovennevnte komité's rapport (punkt 3) skal bli tatt i betraktning under forhandlingene nevnt i punkt 4, c.
5. a. Alle eksisterende avtalers varighet mellom det enkelte selskap og forening (lokale avtaler) vil gjelde for den avtaleperiode som partene blir enige om.
- b. OFS vil bli part i de lokale avtaler når avtalen under punkt 1 er undertegnet.
- c. Alle fremlagte krav for revisjon av de lokale offshore avtaler trekkes herved tilbake, og protokoller som anbefaler endringer av de lokale offshore avtaler er kansellert."

Partene nedla slik påstand for voldgiftsnemnda:

OFS: "I henhold til protokoll av 26. mars 1980 er arbeidsgiverne forpliktet til å gi medlemmene i OFS et generelt lønnstillegg som i sin helhet skal gjelde fra 1. januar 1980."

EMP: "Arbeidsgiverne er ikke i henhold til protokoll av 26. mars 1980 forpliktet til å gi medlemmene i OFS et generelt lønnstillegg som i sin helhet skal gjelde fra 1. januar 1980."

Voldgiftsnemndas flertall (medlemmene Bediksby og Schjoldager) kom til det resultat at selskapenes påstand måtte tas til følge.

Voldgiftsnemndas mindretall (Ståle Eskeland) kom til at OFS's påstand måtte tas til følge.

Voldgiftsnemnda avsa slik domsslutning:

"Arbeidsgiverne er ikke, i henhold til protokoll av 26. mars 1980, forpliktet til å gi medlemmene i Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg et generelt lønnstillegg som i sin helhet skal gjelde fra 1. januar 1980."

Rikslønnsnemnda avsa 16. oktober 1980 denne

k j e n n e l s e:

Twisten mellom partene vedrørende protokollen av 26. mars 1980 må etter voldgiftsnemndas dom av 13. oktober 1980 ansees som løst. Rikslønnsnemnda tar den avgjørelse som voldgiftsnemnda har truffet til etterretning

Partenes påstander i de tvister Rikslønnsnemnda har til behandling, er i sin helhet referert i Rikslønnsnemndas kjennelse av 8. oktober 1980. I det følgende gjengis den del av påstandene som vedrører det generelle tillegg:

OFS: "Det gis et generelt lønnstillegg fastsatt etter Rikslønnsnemndas skjønn med virkning fra 1. januar 1980. Minstelønnen for offshore-arbeidere fastsettes til kr 110 000 pr år."

EMP: "På grunn av iverksatt arbeidsnedleggelse i perioden 2. juli - 17. juli 1980 finner bedriftene det riktig å måtte påstå ikrafttredelsesdato som følger:

1. Det gis et generelt lønnstillegg på 5 % fra 1. januar 1980 med fradrag av de lønnsøkninger allerede gitt pr 1. januar 1980.
2. Det gis et lønnstillegg på 5.2 % fra arbeidets gjenopptagelse etter streiken."

RIKSLØNNSNEMNDAS MERKNADER

Det generelle lønnstillegg.

Ved Rikslønnsnemndas kjennelse av 8. oktober 1980 er det overensstemmende med arbeidsgivernes tilbud gitt 5,1 % til gjennomføring av tekniske justeringer vedrørende del B i tariffavtalen mellom OFS og EMP. I tillegg har selskapene tilbudt et generelt lønnstillegg på tilsammen 10,2 % inkludert de lønnsøkninger som allerede er gitt pr 1. januar 1980.

Selskapenes tilbud er bygget opp med sikte på at oppgjøret med OFS skal få en økonomisk ramme som tilsvarer NOPEF/LO - NAF-området. På grunn av iverksatt arbeidsnedleggelse i perioden 2. juli.- 17. juli 1980 har imidlertid bedriftene for Rikslønnsnemnda nedlagt påstand om at 5,2 % av det generelle lønns-tillegget først skal gis med virkning fra arbeidets gjenopptagelse etter streiken. De øvrige 5 % tilbys gitt med virkning fra 1. januar 1980. OFS har i sin påstand lagt til grunn at hele tillegget skal gis med virkning fra 1. januar.

OFS har for Rikslønnsnemnda lagt fram en oversikt som viser hvilke prosenttillegg som er nødvendig for i 1980 å gjenopprette kjøpekraften fra 1978 henholdsvis 1979. Som utgangspunkt for beregningene er det antatt en økning i konsumprisindeksen på 11 prosent fra 1979-80. For at arbeidstakere i skatteklasse 2 med to barn skal opprettholde kjøpekraften fra 1978 må det fra 1. januar 1980 gis lønnstillegg fra ca 11 prosent til ca 24 prosent, anfører OFS. Hvor store tillegg som er nødvendig varierer noe ettersom hvilken kategori arbeidstakere det gjelder.

Rikslønnsnemndas flertall - Christiansen, Alexander, Hernes og Nielsen med tilslutning av Buck og Dahl - skal bemerke at store arbeidstakergrupper - i privat som i offentlig sektor - etter årets tariffoppgjør har måttet konstatere at kjøpekraften i 1980 vil bli lavere enn den var i 1978. Når det gjelder de høyere og høyest lønte er situasjonen at svært mange i 1980 også får en kjøpekraft som er lavere enn den de hadde i 1979. Det kan forsåvidt bl.a. vises til statsoppgjøret hvor man regnet med at det bare var gruppene opp til lønnstrinn 18/19 for arbeidstakere i skatteklasse 2 med to barn som i 1980 opprettholdt eller forbedret kjøpekraften sett i forhold til 1979.

EMP har fremholdt at medlemmene av NOPEF har tilnærmet de samme arbeidsforhold som medlemmene av OFS og lønsvilkårene er noenlunde like for sammenlignbare jobber. EMP har understreket at dersom ikke oppgjøret med OFS holdes innenfor rammen av NOPEF/LO - NAF - resultatet vil det kunne få uønskete smittevirkninger.

Bedriftene har hatt som målsetting å holde årets oppgjør innen en økonomisk forsvarlig ramme samfunnsmessig sett og ikke ut fra rene bedriftsmessige hensyn, blir det fremholdt.

Flertallet med tilslutning av Buck og Dahl, skal bemerke at lønnsutgiftene åpenbart utgjør en beskjeden del av selskapenes driftsutgifter. Selskapene har uten tvil en lønnsevne som er betydelig. Flertallet er imidlertid enig i at rene bedriftsøkonomiske vurderinger ikke kan være utslagsgivende i denne forbindelse.

De som er ansatt i operatørselskapene er bare en del av de arbeidstakere som har de faste installasjonene som sin arbeidsplass. I tillegg kommer alle de som er knyttet til matforsynings- og forpleiningstjenesten og de som er ansatt i oljeboringsbedrifter som har boreoppdrag eller er knyttet til firmaer som er engasjert i vedlikeholds- eller konstruksjonsarbeider. De firmaer som har entrepriser som nevnt har fått sine oppdrag etter anbud og ofte hard konkurranse med hensyn til kvalitet og pris.

Flertallet med tilslutning av Buck og Dahl, finner det riktig at arbeid offshore betales bedre enn tilsvarende arbeid i land. Det er rimelig at det gis kompensasjon for bl.a. de lange arbeidsdagene offshore, skiftende arbeidstid, fritiden som må tilbringes offshore og arbeidsreisene med helikopter.

Men samtidig er det viktig at lønnsnivået innenfor oljenæringen ikke utvikler seg slik at det gir støtet til forventninger og krav innenfor andre deler av næringslivet som er urealistiske på bakgrunn av fortjenesteforholdene, produktiviteten og konkurransesituasjonen.

Gjennomgående synes lønningene offshore å ligge vesentlig over lønningene for tilsvarende arbeid på land. Det er derfor Rikslønnsnemnda av selskapene opplyst at det i dag ikke er problemer med rekrutteringen til stillinger offshore bortsett fra visse spesielle grupper av fagfolk.

OFS har hevdet at for å få kvalifisert norsk arbeidskraft til jobbene i Nordsjøen er det nødvendig å gi et lønnsvederlag

som ligger høyere enn for tilsvarende arbeid i land.

Flertallet med tilslutning av Buck og Dahl antar at dette er riktig. Man finner imidlertid grunn til å understreke at den gode tilgang på kvalifisert arbeidskraft selskapene i dag registrerer, tyder på at lønnsforholdene offshore er såvidt tilfredsstillende at rekrutteringssituasjonen ikke tilsier at det gis lønnstillegg ut over arbeidsgivernes tilbud.

EMP har understreket at det er ønskelig med en sterkere samordning av avtaleforholdene på kontinentalsokkelen. Medlemmene av NOPEF har tilnærmet de samme arbeidsforhold som medlemmene av OFS og lønnsvilkårene er noenlunde like for jobbfunksjoner som kan sammenliknes, understreker EMP. Under meklingen og for Rikslønnsnemnda har OFS gitt uttrykk for at et oppgjør på linje med det NOPEF har fått kan aksepteres.

Rikslønnsnemndas flertall med tilslutning av Buck og Dahl, vil peke på at EMP har tilbudt følgende reguleringsbestemmelse inntatt i avtalen med OFS:

"Under drøftelsene i forbindelse med etableringen av tariffavtale i 1980 mellom Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg og EAN A/S, MENI og PPCoN har partene hatt som målsetning å skape stabilitet når det gjelder lønnsforholdene offshore.

Partene er enige om at lønnsforholdene for arbeidstagere som omfattes av ovennevnte tariffavtale skal tas opp til vurdering og eventuell regulering mellom partene pr 1. oktober 1980 og 1. oktober 1981. Vurderingen skal finne sted på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon og lønnsutviklingen forøvrig.

Det er en uttrykkelig forutsetning at fredsplikten fortsatt består i forbindelse med de forhandlinger som skal føres."

Denne reguleringsbestemmelsen vil komme i tillegg til arbeidsgivernes tilbud om en reguleringsadgang pr 1. april 1981 i samsvar med det som er vanlig i arbeidslivet forøvrig. Den ovenfor refererte reguleringsbestemmelsen vil gi mulig-

het for en lønnsjustering pr 1. oktober 1980 og pr 1. oktober 1981. EMP's tilbud om reguleringsforhandlinger pr 1. oktober tilsvarer den reguleringsbestemmelse som kom inn i NOPEF/LO-NAF avtalen ved årets tariffoppgjør. Man står her overfor en nydannelse i tariffsammenheng.

Flertallet med tilslutning av Buck og Dahl, finner grunn til å peke på at den nevnte reguleringsbestemmelse gir en mulighet for lønnsregulering som en tidligere ikke har hatt. Spørsmål om lønnsreguleringer pr 1. januar 1981 bortfaller i og med det tilbud om reguleringsbestemmelse som EMP har frem satt for Rikslønnsnemnda og som OFS har godtatt.

Rikslønnsnemndas flertall med tilslutning av Buck og Dahl legger under henvisning til ovenstående, bedriftenes tilbud til grunn når det gjelder størrelsen av de generelle lønns-tillegg.

De lønnsøkninger som allerede er gitt med virkning fra 1. januar 1980.

De ansatte i Phillips fikk tillegget 1978 fordelt med 5 % pr 1. juli 1978 og 3,5 % 1. januar 1979. Det siste tillegget ble ikke iverksatt før 1. januar 1980 på grunn av inntektsstopploven. OFS fremholder at disse 3,5 % knytter seg til et tidligere oppgjør og således ikke angår årets oppgjør. Det ville derfor være helt urimelig om arbeidsgiverne skulle få medhold i sitt krav om at de 3,5% skal komme til fordrag ved fastsettelsen av lønnstilleggene fremholder OFS.

Flertallet - Christiansen, Alexander, Hernes og Nielsen med tilslutning av Buck og Dahl - viser til at fradraget for det tillegg som allerede er gitt pr 1. januar 1980 er en konsekvens av lov om inntektsstopp for PPCoN's vedkommende. For MENI's del må det som er gitt pr 1. januar 1980 betraktes som en regulær del av årets oppgjør.

Ikrafttredelsestidspunktet.

Under meklingen fremsatte EMP tilbud om at ett generelt tillegg på 5 % skulle gis med virkning fra 1. januar 1980

og ett tillegg på 5,2 % gjeldende fra 1. april 1980. Dette svarte både med hensyn til tilleggenes størrelse og ikraft-tredelsestidspunktene til oppgjøret NOPEF/LO - NAF. EMP's påstand for Rikslønnsnemnda forutsetter at tillegget på 5,2 % først skal gis med virkning fra arbeidets gjenopp-tagelse etter streiken.

Rikslønnsnemnda har konsekvent fulgt den praksis at tilleggene først gis med virkning fra arbeidets gjenopptagelse når det har vært streiket. Det vises forsåvidt til Rikslønnsnemndas kjennelse av 30. mai 1980 i tvisten mellom Akademikernes Fellesorganisasjon og staten hvor det på s 47 flg. er rede-gjort for denne praksis.

Arbeidsgiverne har i den foreliggende sak nedlagt påstand om at en del av tillegget - 5 % - skal gis fra 1. januar 1980.

Rikslønnsnemndas flertall - Christiansen, Alexander, Hernes og Nielsen med tilsutning av Buck og Dahl - finner ikke grunn til å fravike denne påstand.

Tillegget blir etter dette å gi med 5 % fra og med 1. januar 1980 med fradrag av de lønnsøkninger som allerede er gitt pr denne dato og med 5,2 % fra og med 17. juli 1980.

Nemndas medlem Tislevoll vil opprettholde OFS's krav om 33 % lønnsøkning og med virkning fra 1. januar 1980. Dette på bakgrunn av lønnsutviklingen som har vært offshore for disse arbeidstagere de siste år. Forskjellen i lønn mellom sammenlignbare grupper på land f.eks. raffineriesarbeidere, er i dag skrumpet inn til ca 10 %. Dette kan medføre flukt fra arbeidsplassene i Nordsjøen med de uheldige virkninger det kan medføre. Han vil videre på det sterkeste ta avstand fra at prosenttilleggene allerede gitt i 1980 skal komme til fra-trekk. Disse tilleggene har sin opprinnelse fra oppgjøret i 1978 med riksmeklingsmannens medvirkning og bør derfor holdes utenfor dette oppgjør.

Minstelønn.

OFS har krevet at det skal fastsettes en minstelønn for

offshore-arbeidere på kr 110 000 pr år. Partene er enige om at kravet hører inn under tariffavtalens del B og således er av de spørsmål som er gjenstand for videre forhandlinger mellom partene jfr. Rikslønnsnemndas kjennelse av 8. oktober 1980.

S L U T N I N G :

I tariffavtalen

mellom

Elf Aquitaine Norge A/S (EAN), Mobil Exploration
Norway Inc. (MENI) og Phillips Petroleum Company
Norway (PPCoN)

på den ene side

og

Operatørfagforeningenes Samarbeidsutvalg og
følgende tilsluttede fagforeninger:

Elf Aquitaine Norge Offshoreforening (EANOF),
Statfjordarbeidernes Forening (SAF) og
Ekofisk komitéen (EK)

på den annen side

inntas følgende lønnsreguleringsbestemmelser m.v.

1. Det gis et generelt lønnstillegg på 5 pst. fra og med 1. januar 1980 med fradrag av de lønnsøkninger allerede gitt pr. denne dato.
2. Det gis et lønnstillegg på 5,2 pst. fra og med 17. juli 1980.
3. Lønnsforholdene for arbeidstakere som omfattes av nærværende tariffavtale skal tas opp til vurdering og eventuell regulering mellom partene pr 1. oktober 1980 og pr 1. oktober 1981. Vurderingen skal finne sted på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon og lønnsutviklingen forøvrig. Det er en uttrykkelig forutsetning at fredsplikten fortsatt består i forbindelse med de forhandlinger som skal føres. Avtalen forutsetter forøvrig at den lokale forhandlingsrett som eventuelt måtte bestå idag ved bedrifter som omfattes av nærværende tariffavtale bortfaller og erstattes av denne avtale. Denne reguleringsbestemmelse er en prøveordning som bortfaller ved utløpet av inneværende tariffperiode d.v.s. den 31. mars 1982 hvis en av partene krever det.
4. Før utløpet av 1. avtaleår (1. april 1981) skal det opp- tas forhandlinger mellom de tre selskapene og OFS om eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår. Forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår samt pris- og lønnsutviklingen i 1. avtaleår. Endringer i tariffavtalen for 2. avtaleår tas stilling til i OFS besluttende organ og av bedriftene i felles- skap. Hvis partene ikke blir enige kan den av partene som har framsatt krav, innen 14 dager etter forhandling- enes avslutning, si opp tariffavtalen med 1 måneds varsel (dog ikke til utløp før 1. april 1981) for å søke gjennomført en lønnsregulering innen den ramme som er angitt ovenfor.

5. Denne overenskomst gjelder til 31. mars 1982 og videre ett år ad gangen hvis den ikke skriftlig sies opp med 2 måneders varsel.

Oslo, den 16. oktober 1980

Ragnar Christiansen

Finn Alexander

Alf Hernes

Leiv Roger Tislevoll

Kåre D. Nielsen

Liv Buck

Vilhelm Dahl